

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 262/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Ing. Mgr. Róberta Havláta**, správcu konkurznej podstaty spoločnosti **ASPOL, spol. s r.o.**, Bardejovská 9/1116, Bratislava, zastúpeného 3gift, s. r. o., Námestie pri sýpke 5, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 2Tk/1/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práv veriteľov v konkurznom konaní postupom všeobecného súdu označeného v záhlaví tohto uznesenia. Žiada, aby ústavný súd uložil Mestskému súdu Bratislava I povinnosť konať bez zbytočných prietáhov, uplatňuje si primerané finančné zadosťučinenie 15 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ tvrdí, že je poškodeným v trestnom konaní vedenom na mestskom súde pod sp. zn. 2Tk/1/2020 proti obžalovanému [REDACTED]. Sťažovateľ ako poškodený si v trestnom konaní uplatnil svoj nárok na náhradu škody, ktorá predstavovala kľúčovú zložku konkurznej podstaty.

3. Sťažovateľ namieta, že mestský súd svojím postupom spôsobil systematické a pretrvávajúce prietahy v konaní. Namieta opakované nedodržiavanie procesných lehôt, chaotické plánovanie a organizačnú neefektívnosť pri vedení pojednávaní, ako aj absenciu komplexného procesného manažmentu na strane mestského súdu.

4. Sťažovateľ tvrdí, že sa mali opakovane odročovať nariadené termíny pojednávania bez uvedenia dostatočných dôvodov, často tesne pred stanoveným termínom pojednávania, že intervaly medzi pojednávania boli dlhé, a všeobecne namieta nedostatočný manažment procesných úkonov zo strany súdu.

5. Podľa sťažovateľa prieťahy v konaní spôsobili premlčanie viacerých skutkov, ktoré boli predmetom trestného stíhania, čo zásadne narušilo šancu na získanie primeranej náhrady škody. Zároveň poukazuje na zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý výrazne skrátil premlčacie lehoty pri niektorých trestných činoch. Konštatuje, že keby mestský súd konal s náležitou starostlivosťou a bez zbytočných prieťahov, vec mohla byť právoplatne ukončená ešte pred účinnosťou tejto novely Trestného zákona, čím by sa premlčaniu skutkov zabránilo.

6. Pokiaľ ide o konkrétny postup mestského súdu, sťažovateľ poukazuje na to, že bližšia a podrobnejšia chronológia postupu súdu pri namietaných prieťahoch v konaní vyplýva zo samotného trestného spisu, v ktorom je evidentný priebeh a neustále odročovania nariadených pojednávania.

7. Sťažovateľ uvádza, že konanie v tejto štandardnej trestnej veci už trvá štyri roky, čo považuje za neprimerané a neospravedlňiteľné a za dôsledok neefektívneho postupu mestského súdu. Zároveň tvrdí, že svojím správaním neprispel k doterajšej dĺžke konania, že svoje vyjadrenia predkladal súdu včas.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

10. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

11. Ústavný súd pripomína, že poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti. Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

12. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že označené konanie na mestskom súde vôbec prebieha, resp. prebiehalo, ako ani to, že je skutočne účastníkom označeného trestného konania vedeného proti fyzickej osobe v procesnom postavení poškodeného. Jedinou prílohou k ústavnej

sťažnosti okrem plnomocenstva na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom je výpis z Obchodného vestníka č. 211/2014, z ktorého vyplýva, že 29. októbra 2014 bol Okresným súdom Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 3K/27/2014 vyhlásený konkurz na majetok spoločnosti ASPOL spol. s r.o.

13. Predložená ústavná sťažnosť zároveň nie je dostatočne kvalifikovane odôvodnená, neobsahuje konkrétne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu označených základných práv a slobôd. V ústavnej sťažnosti úplne absentuje popis akýchkoľvek konkrétnych skutkových okolností týkajúcich sa namietaného priebehu konania pred mestským súdom. Nie je zrejmé, kedy bola podaná obžaloba a z akého trestného činu, či vôbec a kedy si sťažovateľ uplatnil nárok na náhradu škody, v akých termínoch boli nariadované hlavné pojednávania, v akých procesných úkonoch, resp. nevykonaní akých procesných úkonov má spočívať neefektívna činnosť mestského súdu. Sťažovateľ argumentuje len údajným odročovaním pojednávania bez dôvodu, dlhými intervalmi medzi pojednávania a nedostatočným manažmentom procesných úkonov zo strany súdu bez toho, aby v tejto súvislosti uviedol akúkoľvek bližšiu špecifikujúcu informáciu, konkrétny údaj, dátum, ktorý by ústavný súd mohol posúdiť z hľadiska opodstatnenosti podanej ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti navyše uvádza, že malo dôjsť k „premlčaniu niektorých skutkových okolností“, bez toho, aby uviedol relevantné tvrdenia umožňujúce posúdiť včasnosť podania ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ neuvádza žiadne konkrétne tvrdenia, konkrétne pochybenia mestského súdu. Všeobecný odkaz sťažovateľa na obsah spisu mestského súdu v predmetnej veci, z ktorého si má ústavný súd zistiť podrobný chronologický postup všeobecného súdu, nemôže nahradiť povinnosť sťažovateľa podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde. Ústavný súd nie je súdom vyhľadávacím (vyšetrovacím) a je povinnosťou sťažovateľa uviesť aspoň základnú argumentáciu tak, aby ústavný súd mohol posúdiť, či nejde o zjavne bezúspešné uplatňovanie súdnej ochrany.

14. Navyše, sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti žiada aj vyslovenie porušenia základných práv veriteľov v konkurznom konaní. K tomuto ústavný súd pripomína, že sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy môže fyzická osoba alebo právnická osoba namietať len porušenie svojich subjektívnych základných práv alebo slobôd, nie práv a slobôd tretích osôb.

15. Ústavný súd tiež konštatuje nedostatky predloženej plnej moci, z ktorej vyplýva, že ide o splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom v súvislosti s inými konaniami vedenými pred všeobecnými súdmi, nie v súvislosti s konaním pred mestským súdom v predmetnej veci.

16. Ústavný súd v prípade sťažovateľa nepristúpil k výzve na odstránenie zistených nedostatkov ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože zistený rozsah nedostatkov, aký vyplýva z ústavnej sťažnosti sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom.

17. Z dôvodu existencie uvedených nedostatkov ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

18. Odmietnutie tejto ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa sťažovateľ na ústavný súd obrátil s novou ústavnou sťažnosťou (splňajúcou zákonom požadované náležitosti) proti postupu všeobecného súdu konajúceho v jeho veci, keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevylučuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2025

Robert Šorl
predseda senátu